

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/40/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320202693
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5320202693.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobcu: T. D., narodený XX.XX.U., bytom XXX XX K. nad K. XXXX, proti žalovaným: 1/ Q. A., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. nad K. XXXX, 2/ C. R., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. nad K. XXXX, 3/ F. Q., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. nad K. XXXX, 4/ Q. W., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. nad K. XXXX, 5/ V. M., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. nad K. XXXX, 6/ F. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. nad K. XXXX, 7/ V. K., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. nad K. XXXX, 8/ R. M., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. nad K. XXXX, 9/ V. M., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. nad K. XXXX, XX/ W. W., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. nad K. XXXX, XX/ T. T., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. nad K. XXXX, o náhradu nemajetkovej ujmy 110 000,- eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 16C/50/2020-142 zo dňa 11. októbra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným v rade 1/ - 11/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu a žalovaným v rade 1/ až 11/ nepriznal nárok na náhradu trov konania. Dospel k jednoznačnému záveru, že žaloba nie je dôvodná. Žalovaní žiadnym spôsobom žalobcu neurazili, len si uplatňovali svoje procesné práva v konaní sp.zn. 4C/27/2019, keď sa na výzvu súdu vyjadrili k žalobe, kde žalobca v tomto konaní žaluje vlastníkov bytu v K. nad K. č. XXXX o odstránenie plynového potrubia a žalovaní sa v danom vyjadrení vyjadrujú k situácii a k spolunažívaniu žalovaných spolu so žalobcom, predtým aj s jeho otcom, ktorý zomrel XX.XX.XXXX. V predmetnom vyjadrení mali žalovaní uviesť inkriminovaný výrok „z bytu žalobcu sa ozýva krik, pravdepodobne v dôsledku hádok medzi žalobcom a jeho otcom, čím rušia nočný klud“. Žalobca tento výrok považuje za nepravdivý napriek tomu, že žalovaní v rade 1/ až 11/ (okrem žalovaných v rade 4/ a 7/, ktorí uviedli, že krik nepočuli, keďže bývajú v inej časti paneláku a žalovanému v rade 5/ tento krik nevadí, keďže si myslí, že T. D. staršiemu už sluch neslúži, preto na syna hlasnejšie prehovára), potvrdili, že z bytu skutočne vychádza hluk aj po 22.00 hodine. Tento výrok však neobsahoval žiadne vulgárne alebo výrazné hanlivé vyjadrenie na žalobcu alebo jeho otca, nešlo o žiaden urážlivý alebo neúctivý výrok objektívne spôsobilý uraziť inú osobu na cti. Žiadneho zo žalovaných nenapadlo, že by takýmto výrokom mohli žalobcu uraziť a že by ich preto žaloval za urážku na cti. Žalovaní v rade 4/ a 7/ predmetné vyjadrenie podpísali aj z dôvodu, že v danom vyjadrení nešlo len o rušenie nočného kludu, ale vyjadrovali sa aj k iným skutočnostiam týkajúcich sa spolunažívania v paneláku. Vyjadrovali sa na výzvu súdu a preto ho podpísali. Uviedli, že žalobca sa neustále sťažuje na všetko, s mnohými susedmi, resp. so správcom mal spory, o čom svedčí aj výpis sporov, z ktorého

vyplýva, že žalobca podal na súd 17 žalôb. Keďže sa nejednalo o neoprávnený zásah, ktorý bol dovolený zákonom a neprekročil zákonom stanovené medze, stal sa primeraný spôsobom, ktorý nebol v rozpore s oprávnenými záujmami žalobcu, s prihliadnutím na zabezpečenie elementárnej úcty k dôstojnosti jeho osoby. Tento zásah nebol spôsobilý narušiť osobnostné práva žalobcu. Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch prichádza do úvahy len vtedy, ak skutočne nastali na strane osoby, t.j. žalobcu do jeho práv následky zníženia dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti v značnej miere, pričom súd musí mať preukázané aj negatívne následky tohto zásahu. Nestačí iba možnosť takýchto následkov, nakoľko žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že by zásah bol spôsobilý narušiť jeho osobnostné práva a negatívne následky tohto zásahu, len jeho vyjadrenie, že súd si v konaní sp.zn. 4C/27/2019 z tohto vyjadrenia žalovaných urobil obraz o žalobcovi, je absolútne nepostačujúce. Žalovaným napriek tomu, že mali v konaní úspech, nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko si túto nežiadali.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Namietal, že žalovaný v rade 4/ pred súdom klamal, keď tvrdil, že počul krik aj pred 22.00 hod., nakoľko ničím nepodložil jeho pravdivosť a pokiaľ žalovaný v rade 7/ uviedol, že krik nepočul, ale má vedomosť o tom od susedov a verí im, ide o informáciu, ktorú má sprostredkovanú a súd prvej inštancie nepostupoval správne pri vyhodnotení jeho výpovede, žalovaný v rade 7/ uvedenú informáciu nemal ničím overenú. V bode 11. odôvodnenia súd prvej inštancie spravil chybu v písaní, keď uviedol „proti žalovaným 1/ až 1/“ a správne malo byť 1/ až 11/. Nechápe, prečo žiada súd zaplatiť súdny poplatok vo výške 3% zo sumy, ktorú žiada v žalobe, keď súd určí sám sumu nemajetkovej ujmy. V bode 17. odôvodnenia rozsudku súd skúma podanie z procesného hľadiska, avšak neberie do úvahy, že žalovaní v rade 1/ až 11/ zasiahli do jeho cti výrokom „z bytu žalobcu sa ozýva krik, pravdepodobne v dôsledku hádok medzi žalobcom a jeho otcom, čím rušia nočný klud“. Tento nepravdivý výrok na súde proti nemu žalovaní uplatnili na svoju obranu, žalovaní mali vedomosť, že klamú a na svoje tvrdenia nemajú žiadne dôkazy. Žalovaní v konaní sp.zn. 4C/27/2019 na svoju obranu nemali dôkazy, tak vymysleli predmetný nepravdivý výrok, aby očiernili žalobcu v predmetnom konaní. Súd prvej inštancie dal za pravdu žalovaným bez dôkazov a súd v záverečnej reči odôvodnenia konštatoval, že keby boli žalovaní vedeli, že vec pôjde na súd, tak by si boli predmetné hádky medzi žalobcom a jeho otcom zapisovali. Trvá na tom, že inkriminovaný výrok sa nezakladá na pravde. Konštatuje, že súd opomenul, že nie sme pred cirkevným súdom, tam platí - nevedomosť hriechu nečiní, ale sme pred svetským súdom a v pojednávaniach na súdoch platí - neznalosť zákona neospravedľuje. Týmto sa súd odklonil od zaužívaného procesného postupu. Žalovaní v rade 1/ až 11/ zasiahli do jeho cti, a preto žiada nemajetkovú ujmu od každého žalovaného v sume 10 000,- eur. K bodu 18. odôvodnenia uviedol, že nepodával žalobu v zmysle Obchodného zákonníka, ale žiada nemajetkovú ujmu. Má za to, že na pojednávaní preukázal následky daného zásahu. Žalovaní v rade 1/ až 11/ zasiahli do jeho cti výrokom vo vyjadrení k žalobe vo veci vedenej v konaní pod sp.zn. 4C/27/2019, predmetné vyjadrenie dobrovoľne podpísali, a preto sa v plnom rozsahu s ním stotožnili. Chceli ho uraziť na cti, aby na neho vrhli zlé svetlo pred súdom, a aby si súd spravil nepravdivý obraz o ňom a žalovaní, aby mohli z tohto nepravdivého výroku profitovať. Má za to, že súd dospel k nesprávnemu rozhodnutiu a nesprávnemu rozsudku, keď jeho žalobu zamietol. Súd neoprávnene poukazuje, že žalobca podal 17 žalôb, keď vo všetkých týchto 17 žalobách nie je žalobcom, ale v niektorých žalobách bol v pozícii právneho zástupcu jeho otca. Súd spravil procesnú chybu, keď vyhľadával živé spisy, nakoľko sú medzi nimi žaloby, v ktorých nie sú žalovaní v rade 1/ až 11/ účastníkmi konania a týmto spôsobom sa môžu dozvedieť o súdnych sporoch, v ktorých je žalobca žalobcom, ale účastníci konania sú iné osoby. Preto žiada, aby uvedený dokument bol vyňatý zo súdneho spisu. Súd mu neprávom vytýka, že podal predmetné žaloby, keď má v zmysle čl. 32 Ústavy SR právo postaviť sa na odpor proti každému, kto by odstraňoval demokratický poriadok základných ľudských práv a slobôd uvedených v tejto ústave. Žalovaní vytvorili negatívny obraz o ňom a jeho otcovi sporným výrokom, keď reagovali vo vyjadrení k žalobe v inej veci, pričom žiadnym spôsobom nepreukázali svoje tvrdenia, že predmetný výrok je pravdivý a ani žiaden dôkaz predložiť nemohli, nakoľko predmetný výrok nie je pravdivý. Ak by sa uvedené zakladalo na pravde, žalovaní by s radosťou išli oznámiť žalobcu a jeho otca z rušenia nočného kludu. Namietal, že súd mu povolil vykonať si zvukový záznam z pojednávania, avšak uvedenú skutočnosť neuviedol do zápisnice. Pokiaľ ide o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní žalovanej v rade 9/, súd uznal jej ospravedlnenie, čím mu odňal prostriedok procesného útoku a procesnej obrany, koncentrácie konania, nakoľko nemohol položiť otázky žalovanej v rade 9/ na pojednávaní. Vytýkal, že súd prvej inštancie pred otvorením pojednávania sa nepokúsil uzatvoriť medzi stranami zmier. Súd prvej inštancie nesprávne procesne postupoval oboznámením dôkazu, a to listiny „vyhľadávanie spisov - živé spisy“ z dôvodu, že žalovaní v rade 1/ až 11/ nefigurujú ako žalovaní vo všetkých týchto veciach, a právo podať žalobu na súd mu vyplýva z ústavy. Vytýka, že súd prvej inštancie pojednávanie dňa 11.10.2021 prerušil bez uvedenia

dôvodu, pričom predmetný dôvod prerušenia pojednávania bol, že sudkyňa doniesla 5 alebo 6 žalôb a následne vytýkala žalobcovi, že podáva žaloby na súd. O uvedenom svedčí zvukový záznam, pričom sa sudkyňa nezaujímal na dôvod podávania predmetných žalôb. Pripojením spisu ohľadne konfliktu medzi ním a žalovaným v rade 7/ chcel preukázať, že žalovaný v rade 7/ vypovedal účelovo, avšak súd tento návrh zamietol. Porušil tým § 187 ods. 1, 2 CSP. Oznamuje, že sa jednalo o konanie vedené pod sp.zn. 3T/34/1997. Poukázal na to, že žalovaný v rade 8/ odmietol odpovedať na jeho otázky a súd neurobil nič, aby žalovaný v rade 8/ tak vykonal, čím mu tak znemožnil, aby mohol klásť otázky v predmetnej veci. V zápisnici z pojednávania chýba odôvodnenie rozsudku, v ktorom súd vyslovil, že keby žalovaní vedeli, že pôjdu k súdu, by si zapisovali hádky medzi žalobcom a jeho otcom. Má za to, že súd vydal nesprávne poučenie v rozsudku, keď v ňom poučuje, že odvolanie je možné podať v dvoch vyhotoveniach, a pritom odvolanie sa má doručovať všetkým ostatným subjektom v spore. Navrhuje napadnutý rozsudok vo výroku I. zrušiť, vo výroku II. ponechať a vydať nový rozsudok, v ktorom bude vyslovené, že žaloba sa nezamieta v plnom rozsahu, žalovaným v rade 1/ až 11/ náhradu trov konania nepriznáva. Zároveň navrhuje, aby súd rozhodol tak, ako je to opísané vo výrokovej časti žaloby.

3. K odvolaniu sa vyjadril žalovaný v rade 11/, ktorý uviedol, že žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, preto v plnom rozsahu súhlasí s rozhodnutím prvostupňového súdu.

4. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

6. Podľa § 13 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ), fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady škody podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za akých k porušeniu práva došlo.

7. Občiansky zákonník v ustanovení § 11 priznáva každej fyzickej osobe právo na ochranu osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Ochrana jednotlivým stránkam osobnosti fyzickej osoby poskytuje teda jednak zakotvením všeobecnej zásady ochrany osobnosti, jednak tiež neúplným výpočtom príkladov stránok osobnosti fyzickej osoby, ktorých sa ochrana týka. Uvedené osobnostné práva fyzickej osoby môžu byť vo všeobecnosti dotknuté buď tak, že sa zasiahne len do jednej zložky tvoriacej súčasť, ale tiež tak, že jedným zásahom súčasne sa porušia alebo ohrozia viaceré zložky osobnosti. Vzhľadom na mnohotvárnosť jednotlivých stránok osobnosti fyzickej osoby a rozmanitosť životných situácií, v ktorých sa fyzická osoba môže nachádzať, zákon nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté aj osobnostné práva, ale stanovuje len znaky, pri danosti ktorých treba určité správanie považovať za zásah do osobnosti. Týmto znakmi sú objektívna spôsobilosť zásahu negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby, neoprávnenosť zásahu a existencia príčinnej súvislosti medzi určitým správaním a porušením alebo ohrozením osobnostných práv. Ak sú v konkrétnom prípade tieto znaky dané, má fyzická osoba právo najmä domáhať sa aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie (§ 13 ods. 1 OZ).

8. Objektívna spôsobilosť zásahu spočíva v objektívne existujúcej možnosti, že sa ním vyvolá buď porušenie alebo čo i len ohrozenie chránených osobnostných práv fyzickej osoby. Tento znak je daný vtedy, ak so zreteľom na všetky okolnosti, za ktorých k zásahu došlo, je tento objektívne, teda nezávisle na subjektívnych pocitoch či náhľadoch toho, do práv ktorého bolo zasiahnuté, spôsobilý narušiť osobnosť fyzickej osoby, alebo aspoň vyvolať hrozbu, že bude narušená. Pri konštrukcii, ktorá bola

zvolená v ustanovení § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka nie je teda významná subjektívna stránka, ale len objektívna stránka. So zreteľom na to sa nevyžaduje, aby na strane pôvodcu zásahu existoval úmysel či už priamy alebo nepriamy, alebo neobanlivosť, a to nielen vedomá, ale i nevedomá.

9. Neoprávneným je zásah, ktorý je v rozpore s právnym poriadkom. Nie každý neoprávnený zásah, najmä do práva na ochranu občianskej cti, bude objektívne spôsobilý túto náležitosť spĺňať. Bude záležať najmä na prostredí, v ktorom k zásahu došlo, na subjekte zásahu, objekte zásahu, na jeho obsahu, pokiaľ spočíval v skutkových tvrdeniach, na intenzite a na ostatných okolnostiach, za ktorých bol prevedený. K úspešnému uplatneniu práva na ochranu osobnosti postačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 OZ.

10. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu vychádzal súd z ust. § 11 a nasl. OZ a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v prejednávanej veci išlo na strane žalovaných o výkon iného subjektívneho práva, čo je okolnosť zásadne vylučujúca neoprávnenosť zásahu do osobnostných práv, pričom súdom nebol zistený v konaní žalovaných prípadný exes/vybočenie zo zákonom stanovených medzí. Neoprávnený je taký zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, t.j. právnym poriadkom. Niektoré zásahy, keď aj zdánlivo sa javiace ako odporujúce objektívnemu právu, napriek tomu nemožno posudzovať ako neoprávnené. Podstatou je existencia okolností vylučujúcich neoprávnenosť zásahu. Zásah do ochrany osobnosti fyzickej osoby nie je neoprávnený, keď k nemu došlo pri výkone iného subjektívneho práva stanoveného zákonom, poprípade keď iný subjekt plnil právnu povinnosť, ktorú mu uložil zákon. Pod výkon tohto subjektívneho práva stanoveného zákonom je nutné podradiť právo žalovaných vyjadriť sa k žalobe, čo má svoj základ v § 167 CSP.

11. V prejednávanej veci je nepochybné, že k tvrdenému zásahu malo dôjsť pri výkone iného subjektívneho práva, a to vyjadrením sa žalovaných v zmysle § 167 CSP k žalobe, ktorou sa žalobca domáhal odstránenia plynového potrubia z bytového domu (vedeného pred Okresným súdom Čadca pod sp.zn. 4C/27/2019) a vo vyjadrení len opisovali situáciu ich spolužitia v predmetnom bytovom dome. Pokiaľ žalobca tvrdil, že na základe vyjadrenia žalovaných a sporného výroku si súd v predmetnej veci vytvoril názor na jeho osobu, čím bol vykonaný zásah do jeho cti, žiadnym spôsobom netvrdil ako sa uvedené malo prejaviť na výsledku sporného konania. Vyjadrenie žalovaných bolo primerané veci, o ktorú v konaní sp.zn. 4C/27/2019 išlo a bolo vykonané spôsobom zodpovedajúcim procesnému predpisu. Pokiaľ ide o pravdivosť daného tvrdenia, 11 žalovaných zhodne tvrdilo, že z bytu žalobcu sa ozýval krik, pravdepodobne v dôsledku hádok medzi žalobcom a jeho otcom (ktorý medzičasom zomrel a v súčasnosti je pokoj), čím rušili nočný klud a uvedené nehlásili polícii. Žalobca dané popieral, avšak nepredložil žiadne dôkazy, že tvrdenia žalovaných sú nepravdivé. Žalovaný v rade 7/ hluk nepočul, býva často v robote, chodíva na zmeny, avšak uvádzali mu to susedia, ktorým verí. Pokiaľ žalobca poukazoval na účelovosť jeho výpovede pre spor z minulosti medzi nimi, žalovaný v rade 7/ potvrdil, že žalobca ho pred 20-timi rokmi napadol. Súd prvej inštancie správne procesne postupoval, keď nepripojil trestný spis na návrh žalobcu, nakoľko medzi žalobcom a žalovaným v rade 7/ nebolo sporné, že v minulosti boli v súdnom spore. Žalobca ani konkrétne netvrdil, v čom by mala byť účelová výpoveď žalovaného v rade 7/. Podľa názoru odvolacieho súdu je nutné poukázať aj na prostredie, v ktorom malo dôjsť k zásahu. Zhodné tvrdenie vykonali všetci žalovaní jedným podaním - vyjadrenie k žalobe a uvedené bolo adresované len do súdneho spisu, s ktorým obsahom mal možnosť oboznámiť sa konajúci súd, avšak žalobca nepreukázal, že uvedené tvrdenie by malo mať nejaký dosah na výsledok predmetného konania. Nebolo preukázané, že osoby, ktoré boli na prípade nejakým spôsobom zainteresované (osoby, ktoré mali možnosť manipulovať so súdnym spisom) boli týmito tvrdeniami žalovaných vo vzťahu k žalobcovi ovplyvnené. Predmetným vyjadrením sa zaoberali iba v rámci výkonu svojej funkcie. Vyjadrenie žalovaných nebolo rozširované medzi ostatných spoluobčanov, čím by mohlo dôjsť k zníženiu vážnosti žalobcu u spoluobčanov a jeho uplatnenia v spoločnosti. Z uvedených dôvodov sporné vyjadrenie žalovaných nemá objektívnu spôsobilosť zásahu vyvolať buď porušenie alebo čo i len ohrozenie chránených osobnostných práv žalobcu.

12. Odvolací súd navyše poukazuje, že priznanie zadostučinenia v peniazoch podľa ustanovenia § 13 ods. 2 OZ (ako to požaduje žalobca) predpokladá splnenie konkrétnych zákonom kvalifikovaných podmienok, a to že morálne zadostučinenie (napr. ospravedlnenie) sa musí javiť v konkrétnom prípade nepostačujúcim a tým tiež neúčinným a neoprávneným zásahom v konkrétnom prípade došlo ku zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v značnej miere. Preto musí byť spoľahlivo

preukázané, že sú tu okolnosti, ktoré potvrdzujú, že v takomto prípade nepostačuje zadostučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ, a to najmä z hľadiska povahy neoprávneného zásahu a spôsobu prevedenia z hľadiska intenzity, trvania, rozsahu a ohlasu nepriaznivých následkov, ktoré postihnutému vznikli. Taká intenzita nebola preukázaná, dokonca ako už bolo vyššie konštatované nejednalo sa o zásah vyvolávajúci porušenie alebo ohrozenie chránených práv žalobcu.

13. Odvolací súd priznáva odvolacej námietke žalobcu, že nie je možné vyčítať mu podávanie žalôb na súd, nakoľko každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde, avšak uskutočnenie predmetného dôkazu súdom prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu nebolo nutné a nemalo to ani vplyv na výsledok daného konania.

14. Žalobca v odvolaní namietal nedostatky písomnej zápisnice, ako neuvedenie skutočnosti, že žalobca si vykonával zvukový záznam z pojednávania na svoju záznamovú techniku, nie je uvedený dôvod prerušenia konania, neobsahuje odôvodnenie rozsudku. Odvolací súd zdôrazňuje, že uvedené je obsahom zvukového záznamu, ktorý súd povinne vždy vykonáva v zmysle § 98 CSP, ktorý sa uchováva na nosiči dát a po skončení pojednávania sa pripojí k súdnemu spisu alebo sa v súdnom spise urobí poznámka, kde je záznam uložený. Písomnú zápisnicu vykonáva len ak to považuje za vhodné a účelné podľa § 99 CSP. V zmysle § 179 ods. 2 CSP ak je to možné a účelné, súd sa pokúsi o vyriešenie sporu zmierom. Žalobca vytyka, že súd prvej inštancie nepostupoval v zmysle citovaného ustanovenia a nepokúsil sa o zmier medzi stranami. Odvolací súd má však za to, že z celkového postoja sporových strán bolo zrejme, že nebolo možné skončiť zmierom a o uvedenom svedčí aj správanie strán počas celého pojednávania pred súdom.

15. K akceptovaniu ospravedlnenia neúčasti žalovanej v rade 9/ a nevykonanie žiadnych úkonov smerujúcich, aby žalovaný v rade 8/ odpovedal na otázky žalobcu, v odvolaní ničím nekonkretizoval, aké otázky na objasnenie situácie, týkajúce sa predmetu konania mienil uvedeným žalovaným klásť, preto nie je možné danú odvoláciu námietku podrobiť odvolaciemu prieskumu.

16. Napokon žalobca vytyka nesprávne poučenie o odvolaní v rozsudku, keď súd vydal poučenie, že odvolanie sa podáva písomne "v dvoch vyhotoveniach", a odvolanie sa musí doručovať všetkým ostatným subjektom v spore. V zmysle § 220 ods. 1 CSP rozsudok obsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, o tom, na ktorý súd sa odvolanie podáva a o náležitostiach odvolania a o možnosti exekúcie. Predmetné náležitosti poučenie rozsudku obsahovalo. Počet rovnopisov podania upravuje § 125 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého podania sa predkladajú súdu v potrebnom počte rovnopisov, aby jeden rovnopis mohol byť založený do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis. Ak sa nepredloží potrebné počet rovnopisov, súd vyhotoví kópie na trovy toho, kto podanie urobil. Na základe uvedeného nie je možné uvedenú námietku považovať za takú procesnú vadu, ktorá by odôvodňovala nesprávnosť rozhodnutia.

17. Rovnako nesprávnosť rozhodnutia nespôsobuje ani chyba v písaní v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku, konkrétne v bode 11., v ktorom súd prvej inštancie opisuje dôkazy, ktoré žalobca pripojil k žalobe a okrem iného omylom uviedol "zo strany jednotlivých žalovaných 1/ - 1/", keď správne malo byť uvedené "1/-11/".

18. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade boli žalovaní (okrem žalovaného v rade 11/) v odvolacom konaní pasívni, nevykonali žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnili a podľa obsahu spisu im ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli (rovnako ani žalovanému v rade 11/). Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Odvolací súd preto vychádzal z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva (napr. rozhodnutie NS SR sp.zn. 5 Cdo 12/2018, 7Cdo 22/2018).

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca/ alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)